

Prof. dr Marinko Ugrčić

Marinko Ugrčić je rođen 24.02.1956. godine u Zrenjaninu. Osnovnu školu je završio u Sutjesci kod Zrenjanina, a gimnaziju u Zrenjaninu. Diplomirao je 1981. godine na Mašinskom fakultetu u Beogradu na smeru za Vojno mašinstvo, sa prosečnom ocenom 8,73. Nakon završetka Škole za rezervne oficire tehničke službe i odsluženja vojnog roka, kao vojni stipendista, 1982. godine primljen je u Vojnotehnički institut u Beogradu gde je radio na poslovima istraživanja i razvoja naoružanja i vojne opreme u Sektoru za klasično naoružanje. Magistrirao je 1991., a doktorirao 1995. godine na Mašinskom fakultetu u Beogradu iz oblasti dejstva kumulativnih projektila i balističke zaštite oklopnih sredstava.

Na funkcionalnoj dužnosti je radio na zadacima teorijskog i eksperimentalnog istraživanja iz oblasti fizike eksplozije (inicijacija eksploziva, nastajanje i evolucija detonacionog talasa, eksplozivna propulzija, udarni, zapaljivi i parčadni efekti projektila pri dejstvu na cilju, kumulativni efekat, spajanje metala eksplozijom, oklopna zaštita itd.), kao i istraživačko-razvojnim zadacima iz oblasti razvoja inicijalnih sredstava, bojnih glava, protivoklopnih projektila i oklopne zaštite.

Permanentno stručno usavršavanje omogućilo mu je da se osposobi i uspešno rukovodi, kao i da direktno učestvuje u radu radnih timova za razvoj složenih sistema NVO. Uspešno je rukovodio na preko 12 istraživačkih i razvojnih projekata među kojima su: Istraživanje kumulativnog efekta, Razvoj kumulativne bojne glave 120 mm, M91 za RPOS, Razvoj elektronskog tempirnog upaljača za artiljerijsku municiju kalibra 105 do 155 mm, Razvoj tandem kumulativne bojne glave 136 mm za SPOVR BUMBAR, itd.

Kao rukovodilac i koordinator projekata koji su se radili za potrebe stranog partnera, nosi deo zasluga za uspešnu realizaciju dva složena projekta: Modernizacija artiljerijskih sistema 105 mm M56 i M2A1, na kome je u kratkom roku obavljen razvoj modernizovane haubice M56 i dva tipa municije povećanog dometa i Razvoj samohodnog artiljerijskog sistema 155 mm NORA-B52, kroz koji su obavljeni revitalizacija i prevođenje FM samohodnog oruđa 152 mm u FM samohodne top-haubice 155 mm sa novom cevi dužine 52 kalibra i njen uspešan prikaz gađanjem (prva faza zadatka).

Većina navedenih projekata vrednovana je u kategoriji značajnijih dostignuća ostvarenih kroz realizaciju zadataka NIR-a u VTI. Za rad na razvojnim projektima više puta je pohvaljivan i novčano nagrađivan.

Od 1997. godine obavljao je dužnost načelnika Odseka za protivoklopnu municiju u Odeljenju municije, a od 1999. godine dužnost načelnika ovog odeljenja. Od 2001. godine vršio je dužnost načelnika i usmeravao naučni i stručni rad u Sektoru za klasično naoružanje Vojnotehničkog instituta.

Od 2005. godine do 2007 godine obavljao je dužnost Direktora Vojnotehničkog instituta. Uz redovne aktivnosti uložio je ogroman napor da se, pored očuvanja osnovne uloge i zadataka VTI u sistemu odbrane, pokrene i sprovede inicijativa da se ova ugledna naučno-istraživačka institucija akredituje i uključi u sistem naučne delatnosti Republike Srbije.

U periodu NATO agresije na našu zemlju bio je član specijalnih Komisija koje su formirali NGŠ i Savezna Vlada, sa ciljem ocene efekata dejstva ubojnih sredstava korišćenih tokom agresije i preduzimanja mera u cilju sprečavanja i ublažavanja štetnih posledica ovih dejstava.

Višegodišnji je član Predsedništva Jugoslovenskog komiteta za eksplozivne materije. Član je Društva za vek i integritet konstrukcija (DIVK) RS i međunarodnog udruženja European Structural Integrity Society (ESIS).

Od 2002. do 2007. godine bio je Glavni i odgovorni urednik časopisa SCIENTIFIC TECHNICAL REVIEW koji izdaje VTI. U saradnji sa članovima Uređivačkog odbora, pokrenuo je neophodne aktivnosti u cilju stvaranja uslova za prekategorizaciju časopisa u nacionalni časopis međunarodnog značaja.

Dao je značajan doprinos i na izradi dokumenata koji se odnose na strategiju razvoja i restrukturiranje preduzeća odbrambene industrije, rađene u saradnji sa firmom DELOIT i Ekonomskim institutom u Beogradu.

Od 2006. godine, postao je honorarni saradnik Matematičkog instituta SANU. Uključen je u rad na Projektu ON144002: Teorijska i primenjena mehanika krutih i čvrstih tela. Mehanika materijala. (Project ON 144002 -Theoretical and Applied Mechanics of the Rigid and Solid Bodies. Mechanics of Materials. (2006-2010)); kojim rukovodi Prof. dr Katica (Stevanović) Hedrih. Projekat je finansiralo Ministarstvo za nauku i zaštitu životne sredine Republike Srbije. Uključen je u rad na ovom projektu i u narednom periodu 2011.-2015.

Bio je komentor i član više komisija za ocenu i odbranu nekoliko doktorskih disertacija, magistarskih teza i specijalističkih radova. Takođe, bio je i član različitih komisija za sudska veštačenja, ekspertize vanrednih događaja, ocene patenata, itd.

Izvršio je recenziju oko pedeset naučnih i stručnih radova štampanih u zbornicima radova sa domaćih i međunarodnih simpozijuma i u časopisu Scientific Technical Review (Naučno-tehnički pregled).

Nosilac je sertifikata za instruktora za raketno modelarstvo.

Napisao je preko 130 naučnih i stručnih radova. Autor je dve monografije i više udžbenka, zatim nekoliko patenata i konstruktor sredstava naoružanja i vojne opreme koji su uvedeni u naoružanje, odnosno u operativnu upotrebu.

U poslednjih nekoliko godina intenzivnije se bavi mehanikom nelinearnog kontinuuma i numeričkom simulacijom procesa u oblasti fizike eksplozije korišćenjem programa ANSYS AUTODYN.

Služi se engleskim, ruskim i francuskim jezikom.

Od 2011. godine stalno je zaposlen u Ekonomskom Institutu u Beogradu na mestu naučnog savetnika.

Pedagoške aktivnosti

Od 1991. godine, u svojstvu honorarnog nastanika, angažovan je u nastavnom procesu na Vojnotehničkoj Akademiji. Uspešno je realizovao nastavu iz više predmeta. Nakon akreditacije Vojne Akademije u periodu 2008/2009. godine, izvodi nastavu iz predmeta:

- KONSTRUKCIJA PROJEKTILA I UPALJAČA i
- TEORIJA KONSTRUKCIJA I OTPORNOST MATERIJALA.

Od 1997. godine, putem konkursa primljen je za spoljnog saradnika na Vojnoj akademiji. Iste godine izabran je u zvanje docenta. U zvanje vanrednog profesora izabran je 2003., a u zvanje redovnog profesora 2008. godine.

Od 1997. godine angažovan je i kao saradnik na Tehnološko-metalurškom fakultetu u Beogradu na izvođenju dela nastave i vežbi iz predmeta Eksplozivi (Explosives), koji pokriva oblast fizike eksplozije, na poslediplomskim studijama za strane državljane.

U sklopu međuuniverzitetske saradnje Beogradskog Univerziteta i *Malek-Ashtar University of Technology* u Teheranu održao je više predavanja u svojstvu gostujućeg (visiting) profesora. Takođe, u istom svojstvu održao je i nekoliko predavanja po pozivu na *Air University* u Islamabadu i *Sudan Technology Center* u Kartumu. Predavanja su obuhvatala napredne kurseve, svaki u trajanju od po 48 do 90 školskih časova, namenjene slušaocima poslediplomskih magistarskih i specijalističkih studija. Programi predavanja su obuhvatali teorijski uvod u probleme dizajna konvencionalnih tipova bojnih glava, konstrukcije mehaničkih i elektronskih mehanizama, fizike eksplozije i teorije probijanja sa implementacijom metode konačnih elemenata i obukom za numeričke simulacije korišćenjem solvera AUTODYN. Za sve kurseve, izvođene na engleskom jeziku, pripremio je predavanja u elektronskoj formi kroz power-point prezentacije, a za dobar deo kurseva je napisao i odgovarajuću literaturu.

Kontakt

1. **Kontakt telefon:** 011-2508-413 (062/316-613)
2. **e-mail adresa:** ugrcicmarinko@gmail.com